

Πρωτοσυγκέλλου Νεκταρίου Δαρδανού: Αλλιώςτικά Χριστούγεννα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης](#)

- Του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου Δαρδανού, Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσών & Αιγίνης

«Με συγκίνηση και πάλι περιμένουμε να φτάσουν οι άγιες ημέρες του Δωδεκαημέρου που περιλαμβάνουν τον εορτασμό της Γεννήσεως του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, την εορτή του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου (Ημέρα Πρωτοχρονιάς), και τα Άγια Θεοφάνεια για να μας αγιάσουν και για να μας χαρίσουν για μια ακόμη χρονιά, την θαλπωρή που ακτινοβολούν αυτές οι ευλογημένες ημέρες

Φέτος, όμως, κάτω από άλλες συνθήκες. Η πανδημία του κορωνοϊού μας έχει ταλαιπωρήσει αρκετά όλους και οι φετινές γιορτές θα είναι πολύ διαφορετικές από τις προηγούμενες. Ωστόσο, το ότι δεν μπορείς να βγεις έξω με την άνεσή σου, να πας για καφέ ή φαγητό σ' ένα εστιατόριο, μια εκδρομή και πολλά ακόμη – ας μην τα σκεφτόμαστε όλα τώρα – δεν σημαίνει πως δεν θα περάσεις και καλά. Κι όμως, είναι μια ευκαιρία να γίνεις λίγο πιο δημιουργικός, πιο πνευματικός και πιο “εναλλακτικός” για να γιορτάσεις τα Χριστούγεννα με κορωνοϊό και καραντίνα.

Ας μην ξεχνάμε την ουσιαστική σημασία της εορτής. Τα Χριστούγεννα μας βοηθούν να ζήσουμε την ενανθρώπιση του Χριστού όχι σαν ένα γεγονός του καιρού εκείνου, αλλά σαν μία πραγματικότητα του σήμερα. Διότι αυτό θα πει γιορτάζω- φεύγω από το χρόνο μου και από τον τόπο μου, και μπαίνω στην αιώνια ώρα του Θεού, για να ζήσω την ιστορία του ως δική μου ιστορία.

Η εορτή των Χριστουγέννων στις παραδοσιακά χριστιανικές κοινωνίες διατηρεί κάτι το ξεχωριστό. Ακτινοβολεί φως, γαλήνη, αγάπη κι ελπίδα. Χαρίζει στον άνθρωπο αυτό το κάτι διαφορετικό, το υπερφυσικό, το αιώνιο. Με τον τρόπο, όμως, που εορτάζεται στις εκκοσμικευμένες χώρες μας, το βαθύτερο νόημά της συχνά αλλοιώνεται.

Η άκρατη διάθεση για κατανάλωση, το πνεύμα του ευδαιμονισμού και της δήθεν καλοπέρασης, η μανία του πλουτισμού, η ροπή στην φθαρτότητα, οι επιδείξεις πολυτελείας και κenoδοξίας παραμορφώνουν την ομορφιά της απλότητας και της αθωότητας. Προβάλλουν έναν άλλο κόσμο.

Η Εκκλησία κάθε χρόνο τέτοιες μέρες μας υπενθυμίζει τη μεγάλη θεολογική αλήθεια, ότι ο «Θεός έγινε άνθρωπος για να μπορέσει ο άνθρωπος να γίνει κατά χάριν Θεός», όπως γράφει ο Μ. Αθανάσιος. Αυτές τις ημέρες μας καλεί να γιορτάσουμε το μεγάλο και ανεπανάληπτο μυστήριο της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού με έναν άλλον όμως τρόπο, με μια άλλη πνευματική -εσωτερική προετοιμασία. Ο Χριστός δεν περιμένει τα Χριστούγεννα για να εγκατασταθεί στις καρδιές μας. Γεννιέται καθημερινά μέσα μας, αρκεί βέβαια εμείς να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για αυτήν την συνάντηση. Το ζητούμενο επομένως είναι εάν εμείς έχουμε εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για να Τον συναντήσουμε στη ζωή μας και συγχρόνως με το παράδειγμά μας, με τη ζωή μας, να Τον μαρτυρήσουμε στην κοινωνία που ζούμε. Και τί σημαίνει μαρτυρώ τον Χριστό σήμερα; Σημαίνει σέβομαι τον εαυτό μου και τον συνάνθρωπό μου. Αγαπώ.

Φροντίζω για τον άλλον. Φορώ μάσκα παντού. Τηρώ τα προβλεπόμενα μέτρα.

Αντιμετωπίζω με αξιοπρέπεια την δοκιμασία έχοντας στο κέντρο της καρδιάς μου τις σωτήριες ευαγγελικές επιταγές. Η ευθύνη όλων μας είναι μεγάλη.

Οι άνθρωποι που ελπίζουν αντιλαμβάνονται τις προκλήσεις της ζωής ως δοκιμασίες, τις οποίες πρέπει να ξεπεράσουν, σε αντίθεση με αυτούς που δεν ελπίζουν, οι οποίοι καταλήγουν στην παραίτηση. Με λίγα λόγια, η ελπίδα περνάει το μήνυμα ότι ο άνθρωπος έχει την δύναμη και τον έλεγχο στη ζωή του, ώστε να δράσει, προκειμένου να αλλάξει την υφισταμένη κατάσταση. Και αυτή η ελπίδα είναι ο Χριστός!

Τώρα που η αμαρτία κορυβαντιά, έρχεται το μεγάλο γεγονός των Χριστουγέννων να μιλήσει κατ' ευθείαν μέσα στα τρίσβαθα της ψυχής μας, για να κάνει ένα γενικό προσκλητήριο στις αδρανούσες δυνάμεις, που τόσο πολύ αφήσαμε όλοι μας να υπνώσουν μέσα μας.

Αυτή τη δυνατότητα την δίνει μόνο η Εκκλησία. Είναι σαν να μας παίρνει από το χέρι και σαν να μας οδηγεί μέσα στο σπήλαιο και να μας γονατίζει μπροστά στη φάτνη. Εκεί, όταν εμείς με ταπείνωση δεχθούμε να γίνουμε μαθητές της, μας διδάσκει το μεγάλο γεγονός, πώς ο Θεός έγινε άνθρωπος».